

Kapernaum csoport

*Kész vagy halálra nevetni magad egy-egy igen mókás helyzetben?
Kíváncsi vagy, hogy boldogul valaki szavak nélkül?
Szívesen segítenél másoknak, csak nem tudod, hogyan?*

Ha igen, akkor Neked szól a Kapernaum csoport hívása. Akár egyetlen alkalomra is szívesen várunk, ahol megnézheted, mit is csinálunk. Ha pedig esetleg megtetszik a társaság, és szeretnél máskor is jönni, akkor sem kergetnénk el...

Kik vagyunk?

A Kapernaum csoport szolgálatát **halmozottan sérült gyermekek és fiatalok** között végzi, akiknek mozgássérültsége mellé más sérülés is társul, mint például beszédképtelenség, értelmi fogyatékoság, stb. Közösségünk a Pasaréti Református Gyülekezethez tartozik. A "Csoport" valójában két részből áll, a "Kicsik" csoportrészt tartoznak a fiatalabbak, valamint az értelmileg inkább sérültek, a "Nagyok"-hoz az idősebbek, illetve az értelmileg kevésbé sérült felnőttek járnak. Az önkéntesek közt vannak gyógypedagógusok és konduktorok, de még több mérnök, orvos, informatikus, könyvelő, óvónő...

Mik a céljaink?

Elsődleges célunk az evangélium hirdetése a sérült fiatalok és családjaik körében. Emellett szeretnénk levenni valamennyi terhet azokról a szülőkről, akik sérült gyermeket nevelnek, és közösséget adni otthonban élő sérült embereknek.

Hogyan érjük el céljainkat?

Minden második vasárnapot töltjük együtt (ez egy félévben kb. 6 vasárnapot jelent). Egy vasárnapi alkalom 2 részből áll: a 10 órakor kezdődő speciális Biblia óra tölti ki a délelőttöt, a közös ebéd után pedig kulturális program (színház, múzeum, kiállítás), kirándulás, közös foglalkozások, ünnepek (kézműves foglalkozás, tánc, úszás, farsangolás), stb. vannak terítéken. Minden évben van egy egyhetes nyári táborunk is, általában augusztus második hetében.

Alkalmaink időpontja:

Kicsik: márc. 4., ápr. 1., ápr. 15., máj. 13., júni. 3.

Nagyok: febr. 26., márc. 11., márc. 25., ápr. 22., máj. 6., júni. 3.

Honlapunk

<http://kapernaum.hu/>

És egy történet Rólunk Neked...

Két mikrobusznyi halmozottan sérült fiatal egy márciusi vasárnapon, összesen három segítővel (ez a létszám nem sok, elárulhatom, különösen ha kettő vezet, egy meg lány...), a szokásos közös Istentisztelet után Skanzenlátogatást tervezett. Korgó gyomrok, elcseperedő eső, egyszóval pánikhelyzet.

- Majd ott eszünk valamit, csak menjünk már, mert mindjárt szakad az eső!
- Rendben, de az eső nem baj, hiszen a Skanzenba amúgy is csak akkor szoktunk menni, ha "jól esik", ugye? :)
- Igen, de most talán megúszhatnánk az esőt! - haha, a naív...

Ezzel a párbeszéddel kelt útra a csapat. És valóban, mire Szentendrére értünk, már szakadt. És mindennek tetejére a kapuban ez a kedves kiírás fogadott: "Nyitás április 12-én, a megépült kisvasúttal!" Az a március pedig, amikor ez a történet játszódik, még ezen április 12. előtt volt. Hát igen, a honlapot is megnézhetjük volna...

Ott álltunk tanácstalanul az esőben, de szerencsére Andrisra mindig számíthatunk, ha ötlet kell:

- Hiszen olyan szép az út a hegyeken át Visegrádra, menjünk oda és pizzazunk egy jót, aztán bobozzunk, hátha addigra eláll!

Így tettünk... de az eső szakadt rendületlenül. Bobozás helyett így a Duna partjára gurultunk ki a kisbuszokkal, és amíg a pizza sült, merengve néztük a szélvédőn csordogáló vizet, és a szinte a busz kerekét nyaldosó öreg folyónkat. Örömet riadtunk bágyadt állapotunkból a várt telefonra: "Kész a pizza!" És már sprint is a Sprinterrel. Azaz sprint lett volna, ha nem esünk a sár fogságába, ami nem szorított, hanem inkább biztosan és kajánul csúsztatott a folyó felé. A mi járgányunk nem kételtű, így aztán néhányan meglehetősen riadtan nézték a busz ablakából az eseményeket. Majd miután a környék összes faágát a kerek alá gyömöszölte elszánt sofőrünk, egyik mozgássérültünk őszintén felajánlotta, hogy kitolja a buszt. :) Nagyon segítőkész volt, de pilótánk kérésére ahányan csak voltunk (egy db lábon stabilan álló segítő-lány, és két nehezen mozgó, de annál lelkesebb fiatal) a busz hátsó ajtajához álltunk, és nehezzként hasznosultunk. (Mindehhez társult lelkes segítettünk politikai és foci iránti hódolatból fakadó "csatazaja".)

Miután behatóan tanulmányoztuk a Duna partvidékét :) elfogyasztottuk a pizzánkat a szakadó esőben, buszokba zárva. Ezután a kellemes, élménydús vasárnap után hazatértünk, ki-ki otthonába. Ekkor született a mondás - "Szép az út Visegrádra!"

